

[Else-Merete Ross.]

gerpristallet fra april 1967 tages som udgangspunkt.

I regeringsforslaget er der forbedringer af boligsikringsordningen for enlige, som jeg håber vil komme nogle inden for Foreningen af enlige Skatteborgere til gode. Ligeledes er der en forbedring for husstande uden børn. For husstande med børn er der en forbedring for indtægtsgrupper op til 30.000 kr. og en jævn udglidning af boligsikringsordningen for husstandsindkomster mellem 40.000 og 49.000 kr. Medregnet ordningen for pensionister bliver den årlige merudgift på 15-20 mill. kr. Der opnås den forbedring i forhold til det oprindelige lovforslag, at de ændrede regler for beregning af boligsikring træder i kraft allerede fra 1. juli i år fremfor som oprindeligt foreslået 1. januar 1971, for så vidt angår nye lejemaal. Desuden foreslås, at husstande, der 1. juli 1970 er kommet op over 40.000 kr.s grænsen, bibeholder adgangen til boligsikring også i tiden indtil 1. april 1971, såfremt husstandsindkomsten ikke overstiger 49.000 kr. Merudgifterne ved disse to ændringer anslås til 4-6 mill. kr.

Ministeren vil i et cirkulære til kommunerne foreslå en lempeligere praksis med hensyn til at medregne børn under 16 år til husstanden ved beregning af boligsikringen, selv om disse børn midlertidig har taget ophold uden for hjemmet. For børn på institutioner kan det både af sociale og pædagogiske grunde være af stor betydning i ferier og under sygdom at kunne opholde sig i hjemmet; dette skulle nemlig straffe på, at der i hjemmet ikke var plads til at modtage barnet i sådanne perioder.

Desværre hører man af og til kritik af boligsikringsordningen. Da jeg betragter boligsikringen som et socialt gode, der bør være permanent, er det vigtigt, at ordningen ikke misbruges. Efter loven har man pligt til straks at anmelde ændringer i sine indtægts- og husstandsforhold. For meget udbetalt boligsikring skal tilbagebetales. Da vi har set, hvor uensartet overstigelse af de opgivne indtægter kommunerne tillader, før de kræver tilbagebetaling, har vi henstillet, at der skabes ensartede retningslinjer for kommunernes krav om tilbagebetaling.

Ved boligsikringens indførelse var der megen debat om den skattepligtige indtægt som grundlag for beregningen, og man øn-

skede gerne et andet grundlag uden dog at kunne finde det. Nu er det mindst lige så påkrævet at få et andet grundlag end forskudsskemaerne som udgangspunkt for beregningen, så snart praktiske muligheder foreligger her.

Jeg nævnede før, at jeg håbede, enlige skatteborgere ville få hjælp gennem ændringer i boligsikringen, men det forudsætter, at de overhovedet kan få en selvstændig lejlighed. Aldersgrænsen for anvisning af etrumlejlighed ligger i nogle undersøgte kommuner mellem 21 og 25 år, medens aldersgrænsen for anvisning af torumslejlighed ligger mellem 30 og 50 år. I Lyngby-Tårnbæk er aldersgrænsen lige nedsat fra 50 år til 30, medens Gentofte stadig har aldersgrænsen 40 år, så vidt jeg ved.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at henstille til kommunerne at se med større velvilje på de enliges boligproblem og tilstræbe en større ligestilling mellem dem og ægtepar uden børn. Ligeledes vil jeg gerne henstille til kommunerne at se med forståelse på de sandsynligvis få homofile i faste samlivsforhold, som ønsker at sidestilles med ægtepar uden børn, og give dem mulighed for at få en lejlighed.

I realkreditudvalget lykkedes det at nå til enighed både om langsigtede strukturelle forandringer og mere kortsigtede foranstaltninger. Det lykkedes desværre ikke i boligudvalget. Muligvis skyldes det, at oppositionen ønskede beslutninger taget, som det kan være vanskeligt at tage stilling til midt i den 8-årige såkaldte normaliseringsperiode, fordi de medfører finansielle beslutninger, der rækker langt ud i fremtiden; desuden lå det, der blev foreslået, langt ud over, hvad der var forudset i de foreliggende lovforslag.

Jeg håber, at socialdemokratiet og SF vil indrømme, at en del af deres forslag til forbedringer blev modtaget positivt, og at regeringspartierne gik ind for dem, selv om de kostede flere millioner mere at gennemføre. Jeg håber, at vi til næste år i boligudvalget kan nå til større enighed.

Da der efter betænkningens afgivelse er indkommet ændringsforslag fra ministeren og desuden et par henvendelser og et spørgsmål yderligere, skal jeg henstille, at lovforslagene henvises til fornyet behandling i boligudvalget.